

forlanger væsentligst, at § 6 skal gaa ud, for at det ikke fra nogen Side skal kunne siges, at de Smaa i Samfundet ikke kunne vedblive at faae en billig Vare, som er vel-smagende og sund. Ved at beholde § 7 kunne vi opnaa det Resultat, man vil, men vi kunne opnaa Mere, og derfor skulle de ærede Medlemmer være taknemlige. Naar § 7 vedtages, bliver Resultatet nemlig, at denne Vare i Realiteten bliver ligesaa god som nu, men billigere, og derved gæver man især Smaaafolk, dersom det virkelig hænger saaledes sammen, som det ærede Medlem udtalte, at det er Middelfstanden, som hidtil har brugt det Meste deraf, men at naar denne Forhandling her i Folkethinget bliver bekendt, vilde det navnlig blive Smaaafolk, dem, som han her talte for, der vilde bruge det. Kunne de Herrer da, naar de gjerne ville, at vi skulle vedblive at have dette Produkt her i Landet, have Noget imod, at Produktet bliver af samme Kvalitet baade med Hensyn til Næringsværdi, Smag og Lugt som hidtil, men blot faar et Udseende som f. Ex. Fedt, som vi spise af i Tusinde — Hundevis her i Landet, naar de samtidig opnaa, at det bliver billigere — og at det vil blive Tilfældet, er jeg ganske overbevist om. Derfor forekommer det mig, at vi staa paa samme Standpunkt som de ærede Herrer, og vi kunne med Rette paastaa, at vi gaa endnu yderligere i den Retning at gæve Smaaafolk. Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Hørdum) kan være rigtig godt tjent med vort Standpunkt og behøver ikke at komme med Udbrud som dette, om vi vilde være med til, at Arbejderne ikke skulle kunne faae et godt og sundt Produkt. Kan Noget hævde den Anskuelse, at det ikke er et godt Produkt, fordi det er hvidt? Have de Herrer, naar de have spist Fedtebrød, fundet, at det var noget væmmeligt Noget? — Nei, de have nok, naar de vare nødte til at lade det gaa ned, fundet, at det var Noget, der rigtig godt kunde spises og ikke havde noget Væmmeligt ved sig. Jeg fastholder altsaa fremdeles mit Standpunkt fra i Gaar. Jeg har ikke af Udtalelserne i Dag kunnet blive overbevist om, at det skal være imod Smaaafolks Interesse, naar vi vedtog en saadan Lov, naturligvis med de Ændringer, der ville komme, naar Forslaget bliver kritisk gennemgaaet af et Udvalg. Det er en Lov, som vi baade fra de Herrer's og Landmændenes Standpunkt kunne være godt tjente med. Vi kunne kun være glade ved at bidrage til, at Smaaafolk i Danmark kunne faae et Produkt, som er sundt, godt, billigt og tillige smukt (Afbrydelse!). Jeg har aldrig hørt, at de Herrer have sagt, at Svinefedt

er væmmeligt, fordi det har en daarlig Kulør; tværtimod, hvidt er den reneeste skinnende Farve, som der kan tænkes. Jeg vil endnu tilføje, at jeg vilde ønske, at den høitærede Minister ogsaa fra sin Side vilde give saa meget efter for de Udtalelser, der ere fremkomne her i Thinget, at han vilde frastalde § 6, thi det Standpunkt maa jeg fastholde, at § 6 ikke kan vedtages i den Form, den foreligger. Kunde vi komme til det Resultat, saa kunde vi alle være godt fornøiede, og Arbejderne ikke mindst.

Formanden (Berg): Jeg fastholder fremdeles Haabet om, at denne Behandling kan blive færdig i Dagsmødet.

Leth: Den ærede Minister gjorde sig inden Tvivl skyldig i en ikke ringe Feiltagelse, da han saa stærkt betonedede, at Anvendelsen af Fløde og Smør aldeles ikke er nødvendig til Fabrikationen af Kunstsmør. So, det er netop aldeles umuligt at fabricere Kunstsmør uden ved Anvendelse af sød Mælk, hvori Fløde og Smør jo ere til Stede, og den ærede Minister har ingen Sikkerhed for, naar det bliver forbudt ved Fabrikationen af Kunstsmør at anvende affummet Fløde, at Fabrikanten saa ikke tager saa meget mere sød Mælk, saa at han paa den Maade faar Fløde; efter min Mening kan han meget let komme ud over Forbudet mod at anvende Fløde. Hertil kommer Spørgsmaalet om Farvning. Kunstsmørets naturlige Farve er hvid, og hvilken er Meierismørets naturlige Farve? Og saa hvid, undtagen naar Køerne gaa paa Græs. Det ærede Medlem fra Ribe (Buss) betonedede, at han som er en saa ung Mand, kan huske, hvad vi andre jo ogsaa godt kunne huske, den Tid, da man begyndte at farve Smør. Det er sagt mig fra kompetent Side, at man nu i England igjen begynder at forlange ufarvet Smør, og i det ydrlige Europa spiser man, som det ærede Medlem sagde, kun ufarvet Smør. Derfor kan man altsaa ikke bygge paa, at den nuværende Maade at farve Meierismøret holder sig. Det ærede Medlem fra Ribe har stærkt betonet den Fare, som Kunstsmør skulde indeholde for Landbruget. Jeg tror, at saasnart en Fare møder, skal man se den stærkt og dristigt i Dinene og hverken overvurdere eller undervurdere den. Det er ganske sikkert, at Meierismør har og altid maa beholde to store Fortrin fremfor Kunstsmør. Det ene er, hvad jeg hævder trods det, som det ærede Medlem fra Marhus (Pingel) sagde, at det er et bedre og for Organismen lettere tilgængeligt Næringsmiddel, end noget andet Fedtstof kan være. Det andet Fortrin er,